

SMOLENICKÝ POSOL

ROČNÍK 4

1

MAREC 1994

ČASOPIS SMOLENICKEJ FARNOSTI

Vstal -radujme sa!

Po útrapách Veľkého piatku prichádza rozjasené Veľké nočné ráno, veľké víťazstvo Vzkriesenia. A to je už trvalé, definitívne a večné... V tom je základ veľkonočnej radosti i pre nás, ktorí sa k Ježišovi hlásime. Ak s ním a podľa Neho budeme žiť, trpieť, milovať, s Ním budeme aj oslávení a to trvale, definitívne a stále.

A teda všetky trampoty pútnikov zeme, bolesti a utrpenia sú len do času, ako píše sv. Pavol: "Utrpenia tohoto času nie sú hodny porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť" (Rím 8,18). Boh nás stvorí pre šťastie, pre radosť, ako sa modlí Pán pri poslednej večeri "aby vaša radosť bola úplná" (Jn 15, 11).

Táto úžasná pravda by sa mala adekvátne prejavovať i v našom živote, v našich slovách, skutkoch, modlitbách, aby sme všetko hodnotili pod zorným uhlom večnosti. Radosť patrí kresťanovi podstatne, nechajme smútok tým, ktorí nechcú poznať svoju veľkosť, svoje vykúpenie, svoje vzkriesenie a trvalé víťazstvo.

Uvedomujeme si však, že skrze utrpenie a bolesť nám Pán získal túto radosť a že skrze utrpenie prichádza vykúpenie, "skrze kríž v nadhviezdu výš"! A bolo správne, že sme zvlášť v pôstnej dobe rozjímať nad utrpením nášho Pána kajúcimi pobožnosťami, krížovými cestami, pôstnymi kázňami, meditáciami i nad bolesťou našej duchovnej Matky. Je správne, že si uctíme Sedembolestnú ako našu Patrónku, ale rovnako, ba snáď ešte viac,

*Milostiplné a požehnané veľkonočné sviatky,
nádej z Kristovho víťazstva, vďačnosť a láska
voči Spasiteľovi, bojnosť zdravia a síl
zo srdca praje*

správca farnosti a redakčná rada

by sme si mali pripomínať aj víťazstvo nášho Pána i našej duchovnej Matky. Teda povedzme popri krížovej ceste konať si aj cestu víťaznú, cestu radosti. Mohla by mať tiež 14 zastavení a toto alebo podobné rozloženie:

1. Pán zostupuje k zosnulým a ohlasuje oslobodenie
2. Pán vstal, stráže to ohlasujú veľkrížom
3. Pán sa zjavuje Márii Magdaléne
4. Pán sa zjavuje ženám
5. Pán sa zjavuje emauzským učeníkom
6. Pán sa zjavuje 10 apoštolom
7. Pán ustanovuje sviatok zmierenia - veľkonočný dar
8. Pán sa zjavuje Tomášovi
9. Pán sa zjavuje 7 rybárom - apoštolom
10. Pán ustanovuje Petra za hlavu Cirkvi
11. Pán sa zjavuje Jakubovi a 500 bratom
12. Pán posiela apoštolov učiť a krstiť
13. Pán vystupuje na nebesia
14. Zosiela Ducha Svätého

Tak isto nielen si pripomínať 7 bolestí Panny Márie, ale aj

7 radostí a častejšie nad nimi rozjímať, ako to bolo zverené v KN v minulom roku. Aj náš národ by si mal popri Sedembolestnej viacej uctievať aj jej víťazstvo, ako nám to približuje liturgia - jej Nanebovzatie, jej Korunovanie za Kráľovnú všetkého "vzneseného". Je potrebné, aby sa ako jednotlivci, tak i národ v Kristovi vzpriamili, zodvihli čelo, boli plní veľkonočnej radosti a nádeje. Aj v audienčnej miestnosti sv. Otca veľmi radosť pôsobí mohutný obraz vzkriesenia a víťazstva Cirkvi.

Nuž otvorme svoje srdcia pre radosť a prenesme ju do života a nielen v tomto veľkonočnom období podľa piesne "radosť mám v duši, vždy ju nosím". Radosť, ktorá pramení z čistého svedomia, zo živej viery a nezlomnej nádeje.

A toto všetko Vám z úprimného srdca prajem a vyprosujem, milí farníci, aby táto radosť raz bola završená vo večnej sláve.

(MM)

*Existuje argument, ktorý môžeme postaviť proti všetkým dôvtipnostiam bezbožníkov:
"Ešte nikto nefutoval na smrteľnej posteli, že bol kresťanom"*

/sv. Tomáš Mórus/

"Pravá láska začína tam, kde od druhého nič nečakáš"

/Saint Exupery/

Konečne koniec pôstu?

(Úvaha mládeži)

Na hodovom festivale mládežníckych zbierok sme spievali v jednej z našich obľúbených piesní: "My všetci chceme byť šťastní, aj druhými milovaní, aby ľudia boli dobrí, no nepôjde to, ak nemilujeme sarhi. Skutočne dnes vidíme, najmä my, mladí - plní túžob a ideálov - že nie všetko je podľa našich predstáv: medziludské vzťahy, školstvo, mravnosť, život veriacich v Cirkvi, spoločenské pomery a konečne mnohokrát my sami nevieme si dať rady sami so sebou. Dnes, keď je taká potrebná obroda Cirkvi, štátu, spoločnosti, sme vystavení veľkému nebezpečenstvu súčasnosti - nechať sa strhnúť pesimizmom, nedôverou a upadnúť do ľahostajnosti a priemernosti života. Mnohokrát pociťujeme znechutenie: "Všetko je nanič... Oni sú takí... Oni nám nerozumejú. Prečo to robia tak "od vecí"? Pán Ježiš však hovorí: "Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia?... Vy ste svetlo sveta... Nech tak svietí vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a os-

lavovali Otca, ktorý je na nebesiach. /Mt,5,13-16/ Je to výzva pre nás! My budeme raz zodpovední za tento svet! Avšak ak máme byť soľou, ak máme dávať chuť tomuto svetu, musíme ju najprv sami mať! Ak chceme byť svetlom, musíme sami svietiť.

A tu nám svätá Cirkev ponúka pôst. Priznajme si, že nám toto slovo priveľmi "nechuti". Samozrejme, máme radšej takú Veľkú Noc. Ale k Veľkej Noci - k vzkrieseniu, k svetlu a k radosti - sa musí ísť cez obeť, sebazaprenie a modlitbu. Chceli by sme svet obracať k lepšiemu, naprávať chyby. Ale toto všetko chceli aj tí pred nami! Mnohí to dokázali a skrze nich mohol Boh urobiť toľko dobra vo svete. Ale čo tí, ktorí stroskotali a dnes robia škodu spoločnosti, ľudstvu i Cirkvi? Nemali koreň, základu, prípravu a vytrvalosť.

A čo nám dáva väčšiu silu, ako viera a modlitba? Čo nám dáva väčšiu vytrvalosť, ako nádej na dovŕšenie našich snáh vo večnosti a vyskúšaná čnosť? Čo je väčším fundamentom života, ako vrúcny vzťah k Bohu a evanjeliová láska k bližnému? Ale k dosiahnutiu tohoto sa treba

zaprieť, to bolí našu skazenú prirodzenosť. Pôst nie je len piatočným zrieknutím sa

mäsa. Je to naša vnútorná "metanoia" - obrátenie nášho srdca, nášho zmýšľania k tomu, čo Boh chce. Je to nové nastúpenie na cestu ku kresťanskej dokonalosti. Naša horlivosť v modlitbe, v prijímaní sviatosti, rozjímanie, plnenie si povinností, životospráva, účinná pomoc v rodine, zmena nášho správania k ľuďom, ovládanie svojej urážlivosti, hnevu, nezriadených náklonností, preháňanie "papučkovej kultúry" atď., atď... Toto všetko vytvára a buduje v našom živote poklad, s ktorým budeme môcť uskutočniť naše ideály v súlade s Božou vôľou.

Keby sme vedeli, aké životné katastrofy sú spôsobené ľahostajnosťou mladých voči Bohu i voči sebe samým, natešili by sme sa na koniec pôstu, ale by sme sa v snahe pracovať na sebe radovali z vlastných úspechov a trepezlivo vstávali za prehier... A vôbec by náš pôst nekončil Veľkým Piatkom. Naopak, bol by vzpruhou k ďalšej ceste životom horlivého kresťana a spolupracovníka na stavbe "civilizácie lásky" v nádeji na večnú veľkonočnú hostinu v nebi.

JV, bohoslovec

Prvé sv. prijímanie.

Prvé sv. prijímanie hodláme v tomto roku uskutočniť v nedeľu 29. mája spolu s deťmi z Lošonca (sú len 3), pravda, ak deti splnia príslušné podmienky, a to je vedieť učiť preberané v druhom a treťom ročníku, potom 12 modlitieb a náboženských právd a účasť na nedeľnej sv. omši. Deti budú preskúšané za prítomnosti rodičov, príbuzných i veriacich v nedeľu 1. mája o 14,30 hod. po litániách vo farskom kostole. Bude to vo všeobecnosti a potom jednotlivo v prvom týždni mesiaca mája, aby sa potom už deti pokojne mohli pripravovať na svoj veľký deň piesňami, básňami, modlitbou a priateľskými stretnutiami. Prosím touto cestou rodičov, aby v týchto týždňoch venovali svojim deťom zvýšenú pozornosť pri vysvetľovaní a preskúšaní príslušného učiva, ale predovšetkým aby dávali svojim deťom dobrý príklad kresťanského života. Tie deti, ktoré boli pokrstené mimo farnosti, budú potrebovať krstný list.

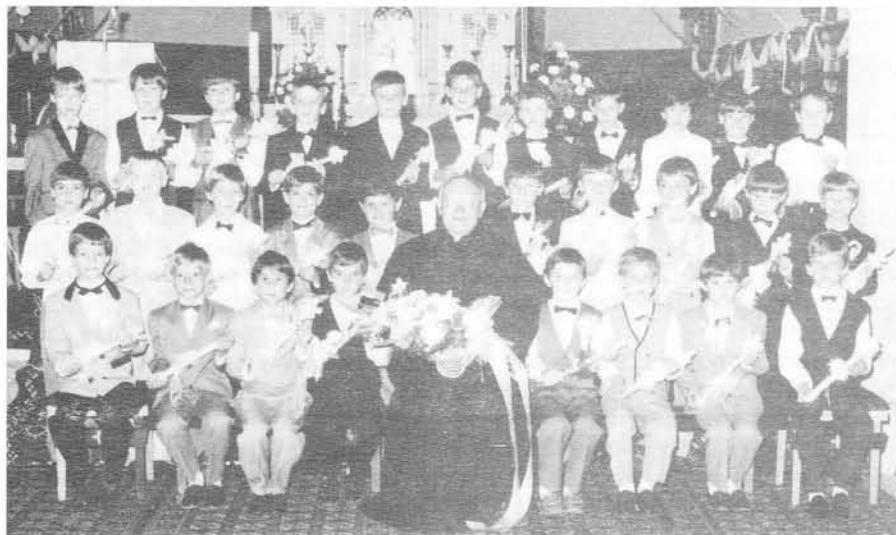
A tak milé deti, vaša slávnosť sa približuje.

je o to s väčšou chuťou sa pripravujte, tešte sa a prejavujte veľkú túžbu známou piesňou: "Ježiš, Ježiš, príď ku mne, ó jak túžim po Tebe, tys najdrahší Priateľ môj, príď do srdca Ježiš môj, príď

do srdca Ježiš môj."

Pán Ježiš hovorí: "Nechajte deti prísť ku mne a nebráňte im, lebo takýchto je kráľovstvo nebeské!"

(MM)

Prehľbujeme si vieru.

V našom časopise si postupne preberáme otázky viery, tentokrát - aká má byť naša viera, aby nás bezpečne priviedla k brehom večného šťastia, teda aké má mať kvality, vlastnosti.

Predovšetkým má byť všeobecná, teda keď veríme všetko, čo Boh zjavil a čo nám Cirkev k viere predkladá. Teda veriť všetkému a nevyberať si ako to robia sektári len čo sa im hodí, čo im vyhovuje. Pri takejto náb. "maškrtnosti" nemôžeme už hovoriť o skutočnej viere. Pán povedal: "Učte sa zachovávať všetko, čo som vám prikázal (Mt 28, 20)." Boh nám svojou autoritou ručí za každú zjavenú pravdu. "Nebo i zem pomínú, ale moje slová nepomínú" (Mt 5, 18).

Viera má byť pevná, to znamená, že o pravdách nepochybujeme, veď by to bola nedôvera voči učeniu samého Boha. Žiaci Pythagora si tak vážili svojho učiteľa, že každé jeho slovo pokladali za sväté a nedotknuteľné. A keď aj vznikla polemika k nejakej otázke a niekto povedal: "On (Pythagoras) to povedal", polemika bola skončená. A teda aj pre nás má stať: "On (Kristus) to povedal" a problém je vyriešený.

Viera má byť živá, teda že ju potvrdzujeme skutkami, ako hovorí sv. Jakub: "Viera bez skutkov je mŕtva." To znamená, že preniká do všetkých oblastí nášho života, do nášho myslenia, slov, činov. Nestačí viera tradičná, ale presvedčivá, vyskúšaná, v skúškach zocelená. Teda nehovorím, že verím len preto, že som to po rodičoch zdedil, ale verím preto, že som sa presvedčil o tej viere, ktorú som zdedil po rodičoch, že je pravdivá a správna a keby som išiel bývať i do mesta, do bytoviek, aj tam si budem plniť svoje povinnosti. Nie pre príbuzných, ale z lásky k Bohu a k pravde.

Nakoniec viera má byť stála. Teda nie chvíľkové nadšenie, rojčenie a náb. romantizmus, ale viera skalopevná a vytrvalá až do posledného dychu. Stála aj vtedy, keby som mal za to neprijemnosti, stratu osobných výhod, ba byť pripravený za vieru aj život položiť, ako milióny kresťanských mučeníkov.

"Ten kto vytrvá do konca, bude spasený!" (Mt 24, 13)

(MM)

Prehľbujeme si morálku.

Rozoberáme si Božie prikázanie - božské čnosti a hriechy proti nim. Tentokrát o láske. Boha musíme milovať nadovšetko, a to z logického dôvodu, že všetko máme od neho. Boha tiež milujeme preto, že je najväčšie dobro a naše šťastie. Máme radi svetlo, krásu, pravdu, život a o čo viac máme milovať Toho, kto je Svetlo, Krása, Pravda a Život. Svoju lásku k Bohu prejavujeme tým, že často na neho myslíme, radi sa s ním zhovárime a vo všetkom plníme jeho vôľu. Tiež, že pri urážkach sa ho zastaneme a snažíme sa, aby ho milovali aj druhí. Lásku k nemu prejavíme aj tým, že milujeme všetko, čo je Bohu milé. Predovšetkým človeka, ktorý je stvorený na obraz Boží. Sv. Ján pripomína: "Ako môžete milovať Boha, ktorého nevidíte, keď nemilujete brata, ktorého vidíte?"

Hoci sa zdá skoro nemožné, že by niekto mohol takého veľkého Dobrodinca a Stvoriteľa nemilovať. Ziaľ, skutočnosť je iná. Nielen že ho nemilujú, ba dokonca ešte aj nenávidia. Tupia Boha, Krista, nadávajú na vieru, náboženstvo, Cirkev, Božích služobníkov, vysmieávajú sa z bohoslužby, sviatosti a z duchovných úkonov. Niekedy nenávisť až zaslepuje, ako napr. veľkňazi, farizeji, zákonníci. Inde sa bezbožníci zdravia: "Boha niet, ani ho nebolo", "Boh je mŕtvy" a pod. Iní zase chceli Boha a vieru vykoreniť z vedomia ľudí a použili k tomu všetky možné prostriedky od rafinovaných úskokov až po násilie, väzenie a smrť. Dejiny píšú smutné kapitoly z oboja človeka proti svojmu Stvoriteľovi.

Boha tiež nemiluje ten, kto pácha hriech. To je vlastne neposlušnosť, neúcta a vzor pyšného tvora. Tiež sa prehrešuje ten, kto reptá proti Bohu. Keď ho zasiahne choroba, živelná pohroma, sucho, predčasná smrť príbuzného, obracia sa proti Bohu urážlivými slovami "ako sa Boh môže na to

divať", "už ani Boha niet na nebi", "odteraz sa už nemodlím, už viac do kostola nevkráčim". Nuž títo ľudia svojím chovaním dokazujú, že nie Boha darcu všetkého dobrého majú radi, ale saba, svoj majetok, svoje zdravie, svoje deti, príbuzných.

Ešte sa prehrešuje ten, kto je k Bohu ľahostajný, kto o Boha a Božie záležitosti nestojí. Nenávisť voči Bohu je najťažší hriech, démonický, hriech proti Duchu Svätému. A predsa Boh aj týchto miluje, aj za týchto zomiera z lásky na kríži a "dáva svojmu sŕnku svietiť nad zlými i dobrými i dáva pršať na spravodlivých i nespravodlivých". (Mt 5, 45)

A preto aj naša odpoveď je láska. On nás skôr miloval, On nám dáva schopnosť milovať, preto snažíme sa tak žiť, aby sme mohli ako sv. Peter povedať Pánovi: "Pane, ty vieš všetko, ty vieš, že Ťa milujem" (Jn 21, 17)

(MM)

Čo nás neteší.

Z ďalších boľavých miest v našom živote je, že medzi ľuďmi sa čoraz viac vkráda akási apatia, znechutenie a s tým spojený pesimizmus a na druhej strane prehnaná kritika ku všetkému. Je to odraz spoločenského života. A tak vidíme aj tu, že farnici až na niektorých mladých, obetavé ženy a pár mužov sú málo aktívni, uzatvárajú sa do seba, do svojho súkromia a tak mnohé naše aktivity a plány sa nemôžu realizovať, lebo nemá kto. A toľko by sa dalo teraz, keď máme náboženskú slobodu, máme farské stredisko, priestory, urobíť pre naše deti, mládež, rodiny, manželstvá, starých, chorých, zoslabnutých. Farnici sa vyhovávajú, "nemám čas", "ja sa na to nehodím", "ja to nedokážem". Uznávame, že niektorí naozaj majú tej prácu až-až, ale iste je viac tých, ktorí by mohli, ale ... A tým, ktorí hovoria, že nemôžu, pripomína sv. Ján Zlatoústy: "Nehovor, že nemôžeš iných viesť, lebo keby si bol kresťanom, bolo by možné, aby si nemohol? Neurážaj Boha. Keby si povedal, že sinko nemôže svietiť, urazíš ho. Keď povieš, že kresťan nemôže byť osôzný, urazil si Boha a vyhlásil si ho za luhára. Skôr môže slnko nehriať a nesvietiť, ako kresťan nesvietiť." A pridáva: "Každý môže byť užitočný. I Pán Ježiš toho, kto zakopal svoj talent, veru nepochválil. A ten, keď sa vyhovára "bál som sa", neobstál. Teda nehovorme bojím sa, nedokážem to, ale všetko môžem v Tom, ktorý ma posilňuje!" Mali sme možnosť vidieť plynulý priebeh Olympiády v Nórsku, ale to bolo aj záslu-

hou stoviek a tisícok dobrovoľníkov, ktorí si vybrali aj dovolenky, osobné voľno a obetovali to z lásky k športu, pre svoju vlasť a prekonať sa v obetavosti. A my by sme nemali ničoho urobiť pre svoju Cirkev, farnosť? Vofakedy dávali veriaci Bohu desiatičky z úrody, dnes by sme mohli dať Bohu aspoň desiatičku zo svojho osobného voľna. Teda nehovorme "malo by sa", "bolo by dobré", ale "urobíme to, dokážeme to"! A tým, čo príliš kritizujú, pripomíname slovenské príslovie: "Najlepšia kritika - urob to lepšie!"
* Nič nie je jalovejšie ako kresťan, ktorý sa nestará o spásu iných* Sv. Ján Zlatoústy

(MM)

Ako žila mládež značnej farnosti pred šesťdesiatimi rokmi,

V tridsiatych rokoch nášho storočia pôsobili na Slovensku mnohé voľnomyšlienárske prúdy so silným ateistickým zameraním, ktoré v rôznych, hlavne telocvičných organizáciách strhávali mládež. Dedinská mládež pre nedostatok pracovných príležitostí nebola plne zamestnaná, hlavne v zimnom období a tak mladí ľudia často trávili zimné večery pri kartovaní v domácnostiach, čítaním lacnej dobrodružnej bulvárnej literatúry zo sérií rodokapsov, kovbojov a krvákov, niekde i návštevou kina. Mnohí vysadávali i v krčmách. Mladí ľudia vtedy nevstupovali do manželstva v tak

mladom veku ako dnes a tak po dedinách bolo veľa mladých ľudí i v zrešom veku. Vznikala potreba týchto ľudí podchytiť a viesť.

V roku 1919 maďunický farár Michal Bubnič založil na celonárodnej úrovni v Šaštíne organizáciu pre mládež zvanú Združenie katolíckej mládeže. Jeho pričinením sa začali zakladať po dedinách skupiny tejto organizácie. V roku 1924 stáva sa Bubnič banskobystrickým biskupom. No jemu podobný a pre vec zapálený nástupca vo vedení ústredia tejto organizácie sa nenašiel a tak táto organizácia len živorila. Až v polovici tridsiatych rokov mladí kňazi, absolventi bratislavskej teologickej fakulty a viacerí odchovanci cirkevných učiteľských ústavov chopili sa iniciatívy a vo veľkom zakladali po slovenských dedinách skupiny ZKM.

Združenie katolíckej mládeže v Smoleniciach a v Lošonci bolo založené v roku 1936. Už na zakladajúcom zhromaždení sa do každej skupiny prihlásilo po 60 členov. Cieľom tejto organizácie bolo vychovávať mládež v národnom a náboženskom duchu, aby táto bola základom pre vznik dobrých a sporiadanych rodín. Organizáciu viedol výbor a keďže išlo o náboženskú organizáciu, na jej činnosť dozeral kňaz - moderátor. Už na vianočné sviatky uviedla v Lošonci divadelnú hru Slepý pastier.

Skupina poriadala najmenej raz do mesiaca členskú schôdzu, na ktorej si prednášali mladí ľudia na rôzne témy sami. Zameriavali sa najmä na seba výchovu (mravnosť, morálka, úcta ku každému, statočnosť), recitovali sa básne a spievali sa národné piesne. Pomocné podklady k prednáškam zasielalo ústredie z Bratislavy. Za účelom ušľachtilej zábavy organizovali sa pre členov i obecnosť čajové večierky, kde sa hrali krátke jednoaktovky. Mládež sa schádzala vo vymedzenom čase v spolkových miestnostiach. Boli tam spoločenské hry - šachy, domino, človeče nezlob se a pod. a rôzne časopisy. Každá skupina mala i svoju knižnicu, knihy sa zapožičiavali hlavne členom. ZKM umožňovalo svojim členom i kultúrne sa vyžiť, preto sa navštevovali divadelné hry, ktoré boli u obecnosť veľmi populárne a každá hra sa opakovala dvakrát. Na vstupnom skupina získala potrebné finančné prostriedky. Hrali sa hlavne Urbánkove divadelné hry, ale viaceré hry s určitým tematickým zameraním dávalo skupinám k dispozícii i jezuitské kultúrne stredisko. Veľmi dobre zapôsobilo na obecnosť uvedenie hry smolenickou skupinou ZKM "Európa horí", ktorá vystihovala neistú a nebezpečnú situáciu tej doby. Povinnosťou každého člena bolo, aby si plnil náboženské a občianske povinnosti, aby sa správval v rodine i na verejnosti ako kresťan. Za dobrú činnosť skupiny v Smoleniciach za rok 1938 hovorí i tento výsledok: Za uvedený rok sa konalo 20 výborových a 14 členských schôdzí, na ktorých bolo prednesených 30 náboženských poučných prednášok. Zahralo sa 11 divadelných predstavení, s ktorými sa 10 - krát vystúpilo v Smoleniciach a 7-krát v okolitých obciach. V tom istom roku sa spoločne so skupinou ZKM v Lošonci poriadala púť do Marianky. Smolenická skupina zakúpila do spolkovéj knižnice 120 zväzkov kníh. Obe skupiny v Smoleniciach i v Lošonci v tomto roku dobre prosperovali. Skupina ZKM Smolenice usporiadala 25. júna 1939 Katolícky deň mládeže. Slávnosť sa začala pontifikálnou sv. omšou pod lípami, ktorú celebroval d. p. generálny vikár A. Lazík. Po nej bol eucharistický sprievod dedinou. Popoludní bol kultúrny program na priestranstve pod zámkom. Program tohto podujatia spestrili aj skupiny ZKM z Bukovej, Trstína, Horných a Dolných Orešian, Bohdanoviec a zo Šelpic zborovými recitáciami, piesňami a národnými tancami. Na tomto podujatí sa zúčastnilo okolo 2000 mladých ľudí, čím reprezentovali katolícku mládež tohto podkarpatského regiónu. Aj keď sa vtedy žilo skromnejšie ako dnes, vtedajšia mládež mala radosť zo života a snažila sa ho spríjemniť všetkým občanom.

Tí, ktorí boli vtedy mladí, radi na tie roky spomínajú.

(EMES)

Deti, na slovíčko.

Tak, a už je na svete. Pýtate sa čo ? No predsa nová stránka nášho časopisu, venovaná predovšetkým vám, deťom. Odteraz si vždy v každom čísle nášho časopisu budete môcť nájsť i niečo pre seba. A aby to bolo zaujímavé, o to sa musíte pričiniť i vy. A preto nám píšete veľa, veľa. A čo všetko ? Môžu to byť vaše vlastné príbehy, rozprávky, básničky, ale aj rôzne zážitky. Vašu prácu potom odovzdajte svojim vedúcim na strečkách, ktorí vám ochotne a radi poradia. Títo sa potom postarajú o to, aby sme si to mohli všetci prečítať v našom časopise. Veľa chuti do písania !
animátorka

Priateľstvo.

Bola raz jedna krajina, kde sa slnko krajšie usmievalo na ľudí ako inde. I hviezdy svietili jasnejšie a vzduch bol čistejší. No ľudia, ktorí tu žili, už dávno zabudli vnímať túto krásu. Boli zlí a každý z nich myslel už len na seba. Boli nešťastní a nepoznali žiadnu radosť, pretože zabudli na lásku i na priateľstvo. Zabudli už i na Pána. V tejto krajine rástlo i mnoho kvetov. Medzi nimi i krásna ruža. Kedyśi dávno ľudia obdivovali jej nádherné kvety; tešili sa z jej krásy. Teraz tu však rastie opustená a smutná. Nik sa neteší z jej krásy. Jedného večera, keď jej smútok bol veľmi veľký, prihovára sa svojmu Stvoriteľovi: "Pane, dal si mi krásu a nik sa z nej neteší. Nik sa pri mne nepristaví, nik sa mi neprihovorí, nik nechce privoňať k mojim kvetom. Nemám nikoho, kto by ma potešil, ochránil pred vetrom, ovláždil, keď ma rozpaľuje horúce slnko. Pane, pomôž mi, prosím Ťa, v mojom žiali!"
I uľúostilo sa Pánovi ruže a vyplnil jej prosbu. Do rána vedľa nej vyrástol veľký lopúch so širokými listami. Hoci bol veľmi škaredý, ruža mala z neho veľkú radosť. Z obidvoch sa stali hneď dobrí priatelia. Kvety ruže rozvoniavali oveľa viac, aby prilákali množstvo včiel a motýľov, z ktorých mal lopúch veľkú radosť. Ani on nezaostával v horlivosti a svoju priateľku chránil pred vetrom i pred horúcim slnkom svojimi širokými listami.
Ľudia, hoci ľahostajní, predsa si len raz všimli týchto dvoch priateľov. Mnohí sa pokúšali lopúch vytrhnúť. Ruža však na jeho obranu vždy nastavila svoje ostré trne a nedovolila, aby niekto ublížil jej priateľovi. Ľudia sa veľmi čudovali a nemohli pochopiť ani to, ako môžu žiť vedľa seba krásna ruža a škaredý lopúch, ani to, že sú obaja takí šťastní. Pýtali sa sami seba, čo je to vlastne šťastie a prečo i oni nie sú šťastní, veď majú všetko. Ich premýšľanie však bolo zbytočné pre ich vlastnú pýchu a sebeckosť. A tak sa vybrali rovno za ružou spýtať sa na tajomstvo šťastia. Ruža zdvihla krásne lupene a svojím voňavým dychom im odpovedala: "Najväčším bohatstvom je priateľstvo a láska. Ako by ste si mohli líhať k odpočinku po celodennej práci, keby slnko a mesiac nežili vo vzájomnom priateľstve a ako by ste si dorobili chlieb, keby medzi zrnom a zemou nebolo žiadnej lásky? Len ten môže byť šťastný, kto ochotne ponúkne svoje dlane iným a svoje srdce otvorí pre všetkých!"
animátorka Ivetka

Svetlo pre svet.

Skončila sa dlhá doba pôstu. Doba, kedy sme si viac ako inokedy hovorili o hriechu a bolesti. Pripomínali sme si umučenie a smrť nášho Pána Ježiša Krista. Snažili sme sa byť lepšími, aby sme s čistým srdcom mohli privítať veľkonočné ráno. Ježiš zomrel za nás za všetkých, aby znova priniesol život a svetlo na svet. Iste ste sa aj vy, milé deti, často rozprávali so svojim svedomím, hľadali chyby a snažili ste sa ich naprávať. Niekedy to možno i bolo a bolo treba bojovať, aby ste sa zbavili tej, či onej chyby. Mnohí z vás si už určite vydýchli. Jedny preto, že sa im podarilo zvíťaziť nad sebou, iní možno preto, že už je pôstna doba za nami a tým i koniec odriekania. Ja sa vás však milé deti spýtam: "Naozaj nám stačí takáto krátka doba na to, aby sme už boli dobrí?" Naozaj už nič netreba naprávať?" Určite nie. Ešte vždy je toho veľa. Tak ako sa každý deň v nás môže zrodíť Kristus, tak isto každý deň i zomiera, ale aj vstáva z mŕtvych. Hoci si to možno neuvedomujeme, ale každým dňom ho pribíjame znova na kríž svojou neposlušnosťou, urážkami, zlobou. A s ním zomiera i my, pretože sa dobrovoľne odvraciamy od dobrotivého Boha. Lenže on nás tak nekonečne miluje, že nám ponúka šancu znova vstať a prebrať sa k životu. A to vždy vtedy, keď sa chceme polepšiť, očistiť, zbaviť sa hriechov. Takže už žiadny smútok, každý deň predsa môžeme sláviť zmŕtvychvstanie. A pridajme k tomu i dobré skutky, modlitbu a hlavne stretnutie s Pánom, ktorý na nás čaká stále vo svätostánku. A ak to budeme robiť bez mrzutosti, s láskou a s radosťou, tak to môže byť naozajstným krásnym svetlom pre svet.
animátorka Ivetka

"Karneval ,94."

K fašiangovým zábavám nepochybne patria aj karnevaly. Aj nám sa podarilo pripraviť ďalší karneval, ktorý sa v tomto roku konal v našom novom farskom stredisku. Všetko sa to začalo 6. februára o 15.00 hodine. Princezná, lienky, prasiatka, motýle, myšky, Jánošík a veľa iných krásnych postáv čiek sme mohli uvidieť, ak sme sa v tom čase zatúlali do farského strediska. Na začiatku nás všetkých milo privítala Ivetka a my sme potom vtančovali do úvodného tanečného kola. Po ňom na sledovali predstavenie masiek. Každá maska pri tom dostala malé srdiečko, ktoré ju zaradilo do veľkej rodiny či už Gumkáčovcov, Káčerovcov, Simpsonovcov alebo Šmolkovcov. A tak nechýbali ani súťaže a hry medzi jednotlivými kolami. Dobré zakričať sme si mohli pri zvieracej rozprávke, trochu telocviku bolo pri hre blcha a slon a zamaškrtili sme si pri hľadani cukríkov. A toto všetko doplnili naši chlapci dobrou hudbou, čím nám dali tiež poriadne zab

raf. Trošku unavení a vytancovaní sme už všetci netrpezlivo čakali na vyhlásenie výsledkov a sladké odmeny. Ako najlepší sa ukázali Gumkáči. Prírodzene, nielen Gumkáči si pomaškrtili sa torte ktorú vyhrali, ale aj iné družstvá dostali sladké odmeny. Dúfame, že ste sa aj na tohtoročnom karnevale dobre zabavili a zároveň ďakujeme všetkým, ktorí nám s jeho prípravou pomohli.
Ahoj, opäť o rok!

(JE)

Tajnička

- Pán kaplán sa na náboženstve pýta detí: "Viete podľa čoho nás (kresťanov) majú spoznať?"
- Bonifácko sa poponáhľal s odpoveďou: "Podľa toho, že v nedeľu ideme do kostola a chodíme na náboženstvo."
Toto však správna odpoveď nebola. Viete aká je? Ak nie, povie vám to riešenie tajničky.

Podľa

1.		1. popevok
2.		2. súhlas
3.		3. suchá tráva
4.		4. náš kardinál
5.		5. cudzí názov mena Ivetka
6.		6. vozidlo na hromadnú prepravu osôb
7.		7. čas kedy vstávame
8.		8. obyvateľ Afganistanu
9.		9. meno proroka
10.		10. mračno
11.		11. najedený
12.		12. masť
13.		13. zvuk somára

Milé deti

V rubrike pre deti bude bývať pravidelný kvíz na náboženské otázky. Odpovede môžete dávať do pokladničky a potom vyhodnotíme najlepšie 3 odpovede. Ak bude viacej správnych odpovedí, tri z nich vylosujeme za prítomnosti vašich animátoriek. Odpovede môžete odovzdať do 15. mája. V tejto časti je prvých 10 "fašiangov" po 1 bode a 5 "fašiangov" po 2 bodoch. Najviac možno získať 20 bodov. Výsledky budú zverejnené v najbližšom čísle.

1. Kto je otcom sv. Jána Krstiteľa?
2. Kto obetoval Ježiška v chráme, ako sa volal ten starček?
3. Kto bol tajný učeník Pána Ježiša, člen veľrady?
4. Ako sa menoval mýtnik, ktorého Ježiš povolal za apoštola?
5. Ako sa menovala sestra sv. Marty?
6. V ktorom mestečku vzkriesil Ježiš mládenca?
7. Kde premenil Ježiš vodu na víno?
8. Ktorý apoštol zapochyboval o zmŕtvychvstani?
9. Ako sa volalo jazero, kde bol zázračný rybolov?
10. Na ktorej hore vystúpil Pán Ježiš na nebesia?
11. Keď opustil Ježiš Nazaret, do ktorého mesta išiel bývať?
12. Z akej triedy pochádzal Zachariáš?
13. Kde bývala Lazarova rodina?
14. Koho priviedol Filip k Pánu Ježišovi?
15. Čez ktorý potok viedli spútaného Ježiša v Jeruzaleme?

Ak by niekto nevedel, odpovede nájdete v Evanjeliách.

(MM)

Ďetská krížová cesta.

V nedeľu 6. marca nám pripravili naše deti pod vedením Ildy Ho láskavej milé prevkapanie - krížovú cestu, v ktorej deti popri piesňach, slove a modlitbách aj znázorňovali priebeh tejto bolestnej cesty nášho Pána, keď Pána Ježiša s krížom predstavoval L. Pietrzák, vojakov súrodenci Halvoníkoví. Vystupovali tam v orientálnom oblečení aj matka Ježišova, ženy a sprievod. Bol to pre nás starších silný zážitok. Milé deti, ozaj dostoje a precite ne ste nám priblížili túto vrcholnú drámu ľudstva.
Vďaka vám za to!

(MM)

Miništrantské okienko.

Čo by mal vedieť každý miništrant ? Najznámejšie slohy kostolov sú podľa vývoja: bazilikový, byzantský, romanský, gotický, renesančný, barokový, rokokový a moderný.

Podľa významu delíme kostoly na baziliky, katedrály a farské chrámy.

Baziliky sú väčšie a menšie. Väčšie v Ríme sú: bazilika lateránska, chrám sv. Petra a sv. Pavla a Panny Márie Snežnej. Menšie u nás na Slovensku sú v Šaštíne, v Levoči a v Starých Horách.

Katedrálne chrámy sú kostoly biskupstva. Vo farnostiach je farský chrám, ale sú aj filiálne kostoly, ktoré sú podriadené niektorým farnostiam. U nás Lošonec a Smol. Nôvá Ves. Vnútro kostola sa skladá zo svätynie - je to miesto na účinkovanie kňaza a jeho prisluhujúcich. Veriaci sú v kostolnej sieni, ktorú nazývame loď. Speváci sú obyčajne na chóre. Pri každom kostole je sakristia, miesto na prípravu bohoslužieb.

Najhorlivejším miništrantom už viac mesiacov je Martin Smolek pred Marcelom Hrdličkom.

(MM)

Božia prítomnosť.

Často počut slová : " Nemám čas sa modliť, lebo mám veľa práce." A bez modlitby človek nenapreduje v duchovnom živote, jeho duša zarastá trnami, ktoré tam sadí hriech. Túto situáciu často zapríčiňuje mylná predstava, že modlitba to sú len určité slová, piesne a úkony. Ale apoštol Pavol nám hovorí : "Ustavične sa modlite a vzdávajte vďaky". A to máme všetci ísť do kostola a tam sa celé dni modliť ? To určite od nás všetkých Pán nežiada, ale ako píše C. Caretto : " Ak nechceš, aby ťa znaky tvorov, ktoré ťa obkľučujú zničili, naplň ich Božou prítomnosťou a budú ti rozprávať o ňom." Dívaj sa na všetko očami Evanjelia, očami radostnej prítomnosti Božej, veď nás Otec vie, prečo sa to všetko, čo sa nám prihodí, čo musíme vybrať, urobiť, deje. Veď bez Jeho vôle sa "ani lístok na strome nepohne". Ak vo svojom živote začítme nežnú ruku dobrotivého Otca, ktorý nás nesie úskaliami, prekážkami, sklamaniami, radostami a šťastím ku sebe, prestaneme mať strach. Nebude-

me sa zbytočne zháňať a pechoriť v strachu, v obavách, ale budeme pracovať v radostnej dôvere, že Boh sa postará o nás i o našich najbližších v takej miere, v akej to naozaj potrebujú. A ak dopustí na nás nejakú skúšku, aby sa prejavil náš charakter, dá zároveň aj silu vydržať. Preto, ako nám zavýšania, premenou svojho vnútra a otvorením sa Bohu, oslobodíme sa od hriechu a žíme v radostnej prítomnosti Božej. Veď z čistého srdca môže vyvieriť len radosť a pokoj.

(František)

Pravda.

Pozri sa jej do očí !

Páli alebo hreje ?

Je kladivom, ktoré rozráža temno hriechu v tebe ?

Alebo denným chlebom tvojim ?

Znesieš jej ostrie, keď ti z tela odrezáva nádor ľži ?

Alebo strčíš hlavu znovu do bahna ?

Pravda.

Všetky svoje skutky a myšlienky ponor do nej, nech očistí bolesťou temno zla na duši.

Pravda.

Je radosť, veď v Bohu počiatok svoj má

a všetko zblúdené k nemu - večnej láske naspäť privádza.

Nech radosť z bolesti Pravdy rozžiari ti tvár

a tú radosť z pravdy, lásky, viery a nádeje rozdávaj !

Neboj sa, ona v nekonečne začína.

Neboj sa, že snád nepochopenie stretneš.

Zasaď zrnko a polievaj príkladom svojho života.

(František)

nácvikom spolu s deťmi poprosili nášho Otca na nebesiach o požehnanie.

Jasličková slávnosť sa však pre nás neskončila ani po zatvorení opony, lebo na sviatok sv. Štefana 26. decembra sme išli "hostovať" na mini prehliadku jasličkových hier do Horných Orešian. Okrem nás tu účinkovali samozrejme domáci. Podobne ako vy, udalosti s Ježiškovým marodením zdramatizovali a predviedli ako hru. Spievali krásne piesne a mali veselých roztancovaných anjelikov.

Dolnoorešianska mládež prekvapila obecnosť, paródiou a hlavne fantáziou, s akou sa prihovárali dnešnému rozponáhanému, všetko, či nič nestíhajúcemu, ale aj pohodlnému a neskromnému človeku.

Najviac nás všetkých dojal záver. Všetky účinkujúce deti a mladí sme poskákali na javisko a ruka v ruke, bratia a sestry, sme si spoločne zaspievali. Nedá sa mi nespomenúť, že pri tejto akcii bolo vybraných od štedrých divákov vyše 2.000.- Sk, ktoré orešianska mládež venovala deťom v detskom domove v Trnave.

Pán Boh zaplať všetkým účinkujúcim i vám, čo nám fandíte!

(IH)

Ernká múdrosti.

Existuje argument, ktorý môžeme postaviť proti všetkým dôvtipnostiam bezbožníkov :

" Ešte nikto nefutoval na smrteľnej posteli, že bol kresťanom "
sv. Tomáš Mórus

" Pravá láska začína tam, kde od druhého nič nečakáš "
Saint Exupery

" I keby žil človek tisíc rokov, stále by mohol milovať viac "
Majster Eckhardt

" Strach je deficit viery "
Wallhof

" Jednoduchšie je vládnuť národom, než vychovať štvoro detí "
W. Churchill

" Sme zodpovední nielen za to, čo robíme, ale aj za to, čo nerobíme "
Moliere

Veselo.

Na dverách fary bol tento nápis :

" Pretože budem 3 týždne na dovolenke, prosím, aby ste s kresťami, svadbami a pohrebmi počkali až do môjho príchodu "

Spomienka na Vianoce.

Vôňa i čaro Vianoc už dávno pominuli, na slnečnej strane Hlboče sa už tešíme krehkým a predsa silným sneženiam, zem vonia, jar už-už prepukne. Aj na Ježiša nehľadíme ako na bezbranné nemluvňa, ale na trpiaceho božského Vykupiteľa.

No ja som si nevedojak spomenula na Vianoce. Naše spoločenstvo spolu s deťmi ich preživalo prípravou a predvedením "Jasličkovej", tentokrát v kultúrnom dome. Nie, nie sme herci, nie sme profesionáli, sme len mladí a veselí a chceli sme tým vám, milé detúrence aj vám rodičom ukázať, ako to často býva v našich rodinách a ako to všetko bolo s narodením Ježiša Krista.

Musíme sa vám priznať, mali sme všetci trému a strach, predsa len, javisko je priestranné a divák náročný, ale všetko sa vydarilo. Veď sme aj vždy pred

Farníci sa pýtajú... a tu je odpoveď!

Čo sú to "huncokárske hody" a prečo sa slávia na sv. Vincenta?

Podľa nášho historika Š. Jastrabíka, keď bohatí majitelia lesov stratili lacné pracovné sily zrušením poddanstva, nahádzali ich inými. Pezinskí Pálfyovci povolávali do svojich rozsiahlych lesov v Malých Karpatoch nemeckých osadníkov, ktorí sa tu usadili v údoliach a na vyrúbanych priestranstvách. Povolávali aj hájnikov z Rakúska alebo Bavorska. Domácim hájnikom neverili, lebo držali s domácim obyvateľstvom a nazakročovali dosť rázne proti rozkrádačom dreva a pytlíkom. Nemeckí drevorubači, ľudovo nazývaní aj "huncokári" (skomolenina od nemeckého slova Holz hacker - drevorubač), kolonizovali oblasti Malých Karpát v 19. storočí. Žili roztratene od Bratislavy až po Myjavu a ešte v r. 1928 sa ich počet odhadoval na 800 duší. Venovali sa spracovaniu dreva, pálili drevené uhlie a ošetrovali lesné porasty. Mali svoje domy, chovali dobytok. Keďže boli zväčša katolíci, krstiť chodievali do osád, ku ktorým patrili. Mŕtvych znášali tiež do údolí. Najväčším sviatkom huncokárov bol 22. január, deň sv. Vincenta, mladého mučeníka, ktorý bol patrónom drevorubačov. Prečo sv. Vincent nevieme, ale vieme, že v Rakúsku a v Bavorsku požíva veľkú úctu.

Teda na sv. Vincenta bývali "huncokárske hody". Nik nepracoval, ale všetci sa sviatočne vyobliekali a išli do kostola. Pri bohoslužbách urobili peňažnú zbierku pre kostolný personál, ale i pre chudobných. Poobede usporiadali veselicu s tancom v hostinci pri cigánskej hudbe. Táto veselica (hopcajcom) trvala až do obeda budúceho dňa.

V našej oblasti sa nemeckí drevorubači usadili v samotách Majdán, Stará a Nová Bohatá, Sasková, Nové domy, Parina a Polámané. Títo gravitovali do obce Lošonec.

Táto tradícia sa zachovala až podnes a v Lošonci sú na sv. Vincenta "huncokárske hody" a už tradičná sv. omša za lesných pracovníkov. V tento deň pracovníci lesov v duchu tradície nepracujú (majú zdravotný deň a schôdzu). V najbližšiu sobotu býva aj zábava. Táto úcta k sv. Vincentovi ako patrónovi "lesákov" sa prenáša i keď trochu nesmelo do Smoleníc a tiež niektorí lesáci prichádzajú na sv. omšu, aby sa na príhovor sv. Vincenta poďakovali Pánovi lesov, ktorý dáva "vzrast" i bohatým lesným kultúram a pripravil nám tu takú nádhernú prírodu.

"Velebte Pána vrchy a kopce, velebte Pána všetky rastliny na zemi" (Danielov chválospev)

(MM)

Mníchov 94.

"V Mníchove je snehové peklo, osťažte radšej doma", starostlivo nás nabádal jeden náš brat. My sme sa však nedali len tak odradiť. A tak sa 27. decembra 11 sestier a 1 brat (nešiel však s nami v autobuse) vydalo na stretnutie Taizé do Mníchova, na "púť dôvery na zemi".

Čo je to vlastne "Taizé"? Komunita bratov z malej francúzskej dedinky Taizé, ktorú založil brat Roger. Počas celého roka sem na týždňové pobyty prichádzajú tisíce mladých ľudí z celého sveta, bez ohľadu na vierovznanie alebo národnosť, stretnúť sa s vierou v atmosfére dôvery a priateľstva. Každý, kto príde má možnosť prehodnotiť zmysel svojho života, načerpať novú životnú silu, pripraviť sa brať na seba zodpovednosť. Každoročne, na prelome starého a nového roka, bratia z Taizé organizujú stretnutia mládeže. Na 16. Európskom stretnutí mládeže v Mníchove sa medzi 100 tisíc mladých ľudí môžeme priradiť i my, poniektorí po prvýkrát, poniektorí po druhý či štvrtýkrát. Dobrodružná cesta Smolenice - Mníchov sa úspešne skončila o pol ôsmej ráno na obrovskom priestranstve Theresienviase. "Pricestovať do Mníchova znamená prijať pozvanie na cestu k prameňom Evanjelia prostredníctvom modlitby, ticha a hľadania. Každý je tu na to, aby načerpal nadšenie, aby sa pripravil brať na se-

ba zodpovednosť tam, kde žije!" Týmito slovami sa začínal pre nás netradičný týždeň. Netradične výborný. Tá správna atmosféra trvala 24 hodín denne. Či už v diskusných skupinách, na obede, v metre, v kostole alebo na večerných meditáciách. Večerné meditácie - modlitby boli akýmsi vyvrcholením dňa. Týchto sa zúčastňoval i brat Roger (dostali sme od neho aj osobné požehnanie). Tu sa mohol každý v tichu či v speve ponoriť do myšlienok svojho života a uvažovať o ňom. Mohli ste kľáčať s hlavou skloneňou na kríži a modliť sa alebo niekoľko metrov od kríža a modliť sa tiež. Veď Boh a jeho láska je všade okolo nás. A vôbec, mníchovské ovzdušie bolo nabité láskou, priateľstvom, modlitbou, spevom a radosťou.

Zaujímavé bolo i zakončenie roka. Všetci sme sa zhromaždili v kostole, kde sme sa modlili za trpiacich, chorých a utláčaných vojnou. Spoločné odpočítanie posledných sekúnd a Mníchov burácal. Šťastný Nový rok znel vo všetkých jazykoch a tak vám ruku podával Talian a vzápätí i Španiel.

V množstve hlbokých a nezabudnuteľných zážitkov sme mohli pochopiť tohtoročnú tému stretnutia - myšlienku: "Jediné čo Boh môže dať, je jeho láska."

Daj Pane, aby sme ju vždy prijali.

(MG)

Misijné okienko.

"Vidím svitanie novej misijnej epochy, ak všetci kresťania a misionári budú odpovedať veľkodušne a sväto na volanie výzvy Pána Ježiša: "Choďte a učte všetky národy...", hovorí Sv. Otec Ján Pavol II. v encyklike Redemptoris Missio v roku 1992. Sv. Otec Pavol VI. zase povedal: "Čo ma trápi a nedá mi spať je skutočnosť, že ešte takmer 2/3 ľudstva nepozná Pána Ježiša. Preto vznikli "Pápežské misijné diela", o ktorých už bola hoci skromná informácia v predposlednom čísle nášho Smolenického posla a predsa veriaci našej farnosti dokázali, že majú lásku k Sv. Otcovi a tiež, že majú silné misijné povedomie, čo dokazujú nasledujúce údaje. Na Pápežské misijné dielo Ježišovho detstva bolo odoslané veriacimi jednotlivo zloženkami (zloženky v sakristii) 6 350.- Sk. Zbierka na misijnú nedeľu činila 8 500.- Sk. Predalo sa 80 kusov Misijných kalendárov. Celoročne si predplatilo na rok 1994 "Hlasy z domova a z misií" 22 farníkov z Lošonca a 12 zo Smoleníc. Každý mesiac sa 16 kusov predáva jednotlivo, takže odoberáme mesačne 50 ks "Hlasov". Veľmi potešiteľne vzrástol "Omšový misijný spolok" o 23 farníkov, takže celkom máme 145 členov tohoto spolku vo farnosti. Keby sa podarilo v našom farskom stredisku usporiadať misijnú akadémiu, určite by sa ešte viacej zvýšilo misijné povedomie v našej farnosti. Čo poviete na to - Katolícka jednota, požiarnici, športovci, mládežníci, speváci, mništranti, biblická spoločnosť...?"

Tiež možno prispieť k misijnému dielu poštovými známkami. Tie treba odstrihnúť 1 cm okolo známky a odovzdať v sakristii. Znáмка vo filatelii sa môže stať cennou hodnotou.

(LM)

110 rokov Materskej školy v Smoleniciach.

Jej vznik sa datuje od roku 1884. Založil ju Dr. Viktor Strasser, ktorý bol prvým lekárom v Smoleniciach. Viedli ho k tomu nielen humánne pohnútky, ale aj maďarizačné ciele. Prvá Materská škola v Smoleniciach, vtedy úradne nazývaná Štátna detská opatrovňa v Smoleniciach a ľudovo tiež "kinderschula" a neskôr i "ouvoda", bola umiestnená v dome č. 69 na Pavlačkovom, kde je teraz postavená nová budova pošty.

Prvou učiteľkou bola Mária Zavrželová a po nej jej sestra Amália Zavrželová, ktorá pôsobila v Smoleniciach až do zániku detskej opatrovne v roku 1922. Štátna detská opatrovňa v Smoleniciach sa v roku 1893 presťahovala do vlastného domu, ktorý na tento účel daroval štátu Dr. V. Strasser. Bol to dom, ktorý stál na mieste, kde je dnes predajňa mäsa a bufet p. Kumančíka.

V tejto budove sídlil od roku 1939 kláštor Dcér božskej lásky a táto budova im patrila. Bolo v nej umiestnených na výchovu 10 sirôt a bola tu zriadená aj materská škola, ktorú viedla rehoľná sestra. V päťdesiatych rokoch po zrušení kláštora a odchode rehoľných sestier v nej boli zriadené jasle, ktoré však po krátkom čase zanikli. Materská škola tu bola umiestnená až do zbúrania budovy v roku 1958.

(MJ)

Kráľovstvo.

"Božie kráľovstvo je medzi vami." Je ? Sme si vedomí toho, že patríme ani nie tak do nejakého štátu, k nejakému národu či rase, ale že sme Božie deti v jeho kráľovstve lásky. Nie je to niekde v budúcnosti, po smrti, či až po konci sveta. Toto kráľovstvo je teraz, tu a na vstup do neho treba len jednu devízu - platiť sa celým srdcom. Ale veď to je nereálny sen, tu na zemi a ešte k tomu v tejto dobe, však ?

Áno, ak zaprieme svojho Otca, ak odmietneme Jeho lásku, ak si neotvoríme srdce, ak chceme byť vytrvalo nešťastní, zlomyseľní, pyšní, sebeckí..

a ak neprijmeme Jeho najväčší dar - Krista.

Vstúpme prosím spoločne do tohoto kráľovstva, kde kraľuje radosť, pokoj a láska. Kde ten, čo je väčší - otec, mama, učiteľ, nadriadený, slúžia tým, čo sú menší - dieťa, chorý, slabý, starý. Ako často sa pýšime tým, že sme Slováci, že patríme k tomu alebo onomu hnutiu či strane. Začnime byť hrdí na

to, že sme Božie deti. Na to, že dokážeme byť menší, že dokážeme pomôcť, usmiať sa, pochopiť, odpustiť, podržať, že máme úžasného Otca v nebi, ktorý nás miluje. Prosím, príď kráľovstvo Tvoje.

(Fraňtišek)

Hody v našej farnosti.

V tomto roku budú takto:

v Smoleniciach - 4.septembra

v Lošonci - 24.júla

v SNV - 14.augusta

Prečo v Smoleniciach skoršie? Aby v týchto susedných väčších obciach, v Smoleniciach a v Horných Orešanoch, kde sú veriaci značne spríbuznení, neboli hody rovnako. Tento deň je už krajný, v budúcom roku budú už hody 10. septembra a v Horných Orešanoch 17.septembra.

(MM)

Abstinentské okienko.

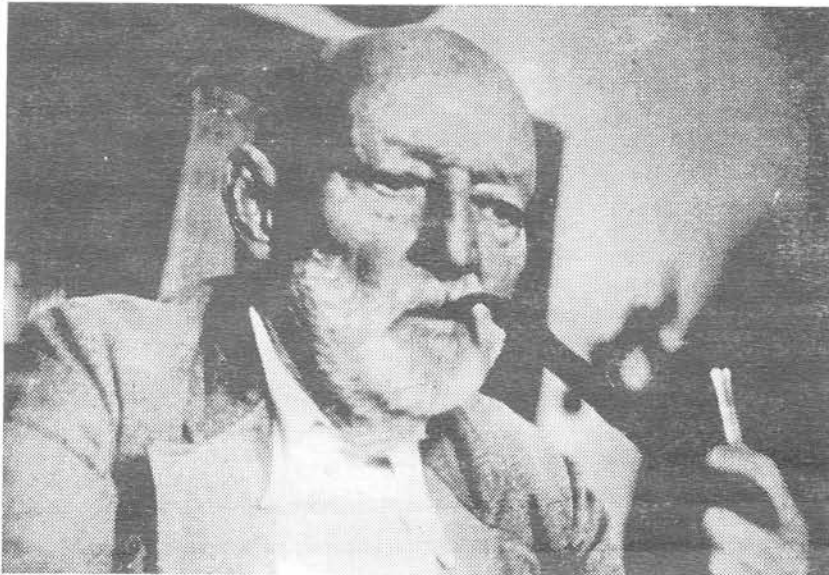
Čo je s abstinentmi, žijú ešte ... ? Veruže žijú. A už majú rok za sebou a nie najhorší, veď máme 8 zlatých abstinentov (1 rok bez tvrdého alkoholu, vína a piva) 1 strieborného (pol roka) a 2 bronzových (štvrt roka). Jeden skončil, jeden pribudol a tak 8 pokračuje ďalej na ceste k osobnej slobode a nezávislosti, k posilneniu vôle, k zdraviu, ale tiež finančným úsporám. Keď zoberieme priemer dennej spotreby alkoholu 20,- Sk (pivo, víno, tvrdé), ročne je to vyše 7.300,- Sk, teda jedna púť do Fatimy. Tak isto aj cigarety a tak by sme mohli povedať, že si za rok prepil alebo prefajčil púť do Fatimy. A ešte máme poznámku - je to dnes zvláštna civilizácia, keď si človek aj platí za to, aby si oslabil zdravie a skrátil život ...

A viete, že taký bylinkový čaj, ovocná šťava, citrónová voda sú veľmi chutné a zdravé nápoje a prinášajú príjemný zážitok... ?

Na záver otázka tým, čo obhajujú "ohnivú vodu, perlivý mok alebo orosené" že sú neškodné, ba dokonca slúžia k zdraviu. Prečo teda lekári zakazujú piť alkohol, keď sa berú lieky, veď ak by to prospievalo zdraviu, zvýšila by sa účinnosť liekov. Alebo prečo ani jeden tréner pred zápasom či pretekmi nedovolí športovcovi piť ani slzu alkoholu, veď ak by bol užitočný, podal by lepší výkon ... ?

Prosím, pridajte sa k nám - žiada si to len trocha dobrej a pevnej vôle! Striezlivosťou k všestrannej prosperite !

(MM)

Z histórie školy v Smoleniciach.

Škola v Smoleniciach vznikla už v polovici 17. storočia. Vtedy Smolenice boli mestečkom opevneným hradbami. Na hrade sídlila zemepánska vrchnosť a dolu v mestečku bolo smolenické panstvo, ktoré zamestnávalo niekoľko úradných osôb na čele s provizórom a dvorským. Začiatkom 18. storočia tu bývalo vyše 10 zemianskych rodín a niekoľko remeselníkov, ktorí boli združení vo dvoch cechoch. Táto vrstva miestneho obyvateľstva si vynútila zriadenie školy už v polovici 17. storočia. Prvá písomná správa o škole sa nachádza v kan. viz. z roku 1731, ale v Dejínach rím.- kat. školstva ostrihomskej diecézy od dr. Františka Komlóssyho sa uvádza, že škola v Smoleniciach jestvovala už v roku 1669. Od tohoto času sú známi aj učiteľia, ktorí tu pôsobili. Píše sa tu už o jednotriednej škole, ktorá bola umiestnená v organistovom byte - v kuchyni. V učebni boli dubové stoly a lavice. Žiaci sa tu učili čítať a písať. Počtom sa učili len tí žiaci, ktorí za to platili osobitný honorár učiteľovi. Prví učiteľia v Smoleniciach od vzniku školy až do roku 1876 vykonávali aj funkciu organistu a mestského notára. Ako rektori - organisti viedli chrámový spev a pri slávnostných bohoslužbách pod ich vedením účinkovali speváci za sprevádzania hudoníkov, ktorí pozostávali zo 4 trubačov, 2 čelistov a 2 huslistov. Organista bol povinný vydržiavať si zo svojich príjmov jedného discantistu, jedného

altistu a jedného tenoristu. Organista dostával od cirkvi ročne 6 zlatých. Hlavný plat mal od grófskej rodiny, a to ročne 27 zlatých v hotovosti a naturálie. Tretou, nie menej dôležitou funkciou učiteľa - organistu bola funkcia mestského notára (Oppidi Szomolany notárium). Z titulu tejto funkcie zostavoval a písal rozličné majetkoprávne listiny ako kúpnopredajné zmluvy, manželské kontrakty, testamenty a i.

Hlásil sa za učiteľa - organistu mohol len výborný hudobník, ktorý musel viedť odborne viesť chrámovú hudbu. Prvé záznamy o škole a prvých učiteľoch v Smoleniciach možno nájsť v spomínanom diele Františka Komlóssyho, ktorý uvádza zoznam učiteľov a dobu ich pôsobenia v Smoleniciach. Tak od roku 1669 tu pôsobili : Vavrinec Tinkay, Martin Herlický, Štefan Čabrecký, Ján Reliček, Juraj Szöllösy, František Wolgeratorff. Jeho zápisy sú písané majstrovským kaligrafickým švabachom.

Hlboké korene v Smoleniciach zapustil Anton Tunna, ktorý tu pôsobil vyše 40 rokov (1782-1826). Len v mestskom protokole mestečka Smoleníc vedenom od roku 1717 do roku 1836 je 88 zápisov od Antona Tunnu. V rokoch 1828 - 1837 pôsobil ako učiteľ - organista a notár Ján Kapp. Tento už zamestnával pomocníka zvaného mendík, ktorý pomáhal organistovi pri cirkevných obradoch. V škole dozeral na žiakov a v čase neprítomnosti učiteľa zodpovedal za poriadok v škole. Prvým mendikom v Smoleniciach bol František Hrdina, rodák z Modry. Vynikajúcim muzikantom bol učiteľ -

organista a notár Štefan Benedikovič. V revolučnom roku 1848 pôsobil v tunajšej obci Jozef Schrutta, rodák z Moravy. Bol to svedomitý pracovník a dobrý hudobník.

Keďže žiakom ustavične pribúdalo a organistova kuchyňa bola malá, začalo predstavenstvo obce pomyšľať na stavbu osobitnej školskej budovy. Bola postavená zo surovej tehly naproti fary. Škola bola vtedy jednotriedna s rozmermi 11,7 m x 10,7 m. Pokrytá bola slamou, ako aj ostatné domy. Vyučovacia reč bola slovenská a učebnicami bol šlabikár a katechizmus. Maďarčina bola zavedená až ku koncu 19.storočia, keď nastal všeobecný maďarizačný nátlak.

V roku 1857 nastala zmena v školskom obvode, nakoľko obec Lošonec si postavila svoju samostatnú školu. Aj po odchode lošonských detí navštevovalo smolenickú jednotriedku spolu 143 žiakov. Po odchode Jozefa Schruttu za nového učiteľa - organistu bol zvolený Rafael Hrdina, narodený v roku 1850 v Modre, ktorý bol vnukom niekdajšieho smolenického mendika Františka Hrdinu. Menovaný pôsobil v tunajšej škole až do roku 1914, teda 40 rokov. Ako penzista žil v miestnej obci až do roku 1944, keď ako 94 ročný sa odobral na večný odpočinok. Bol učiteľom prísny ale láskavým a vždy duchaplné a žartovne vedel oslovíť každého občana. Vďaka na neho spomínajú najstarší občania Smoleníc.

pokračovanie v budúcom čísle (M.J)

Prišli, odišli, spoločne vykročili

(od 1.12.1993 – 10.3.1994)

V tomto období našu farskú rodinu rozšírili nasledujúci kresťania - katolíci:

1. Michal Grgáč, syn Vlastimila a Márie r. Surinovej, krst 1.12.93
2. Šimon Škrabák, syn Petra a Eriky r. Vankovej, krst 12.12.93
3. Tomáš Brázdovič, syn Pavla a Dagmar r. Fôrrovej, krst 18.12.93
4. Allan Pekarovič, syn Ivana a Jaroslavy r. Hrotkovej, krst 24.12.93
5. Marek Chovanec, syn Jána a Márie r. Piškovej, krst 26.12.93
6. Júlia Orešanská, dcéra Allana a Simony r. Štibranej, krst 26.12.1993
7. Matej Novák, syn Róberta a Jany r. Kozárovej, krst 3.1.94
8. Petra Okruhlicová, dcéra Petra Márie r. Holkovičovej, krst 8.1.94
9. Anna Gregušová, dcéra Ing. Jozefa a Ing. Anny r. Hlavatovičovej, krst 9.1.94
10. Klaudia Nováková, dcéra Róberta a Andrey r. Fančovičovej, krst 29.1.94
11. Branislav Cvik, syn Antona a Ivany r. Kimličkovej, krst 19.2.94
12. Andrej Baránek, syn Jozefa a Bibiany r. Kurincovej, krst 26.2.94
13. Lucia Mesičková, dcéra Jozefa a Jany r. Sentenskej, krst 26.2.94
14. Jana Klinčuchová, dcéra Jána a Gertrúdy r. Krajčovičovej, krst 26.2.94
15. Martin Mišo, syn Jozefa a Moniky r. Burinovej, krst 26.2.94

Z našich radov v tomto období odišli na večnosť:

1. Dňa 6.12.93 Matilda Vávrová, 61 r. pochovaná v Smoleniciach
2. Dňa 18.12.93 Pavlína Dúchalová, 91 r. Smolenice
3. Dňa 1.1.94 Karol Krajčírovič, 81 r. Smolenice
4. Dňa 4.1.94 Mária Boháčková, 75 r. Smolenice
5. Dňa 15.1.94 Pavol Vajsábel, 84 r. Smolenice
6. Dňa 17.1.94 Pavlína Štvrtecká, 86 r. Smolenice, prevoz zo Šaštína
7. Dňa 22.1.94 Alexander Škrabák, 85 r. Lošonec
8. Dňa 23.1.94 Rozália Blázová, 81 r. Smolenice
9. Dňa 27.1.94 Ján Mikláš, 68 r. Smolenice
10. Dňa 5.2.94 Mária Pobjecká, 81 r. Smolenice
11. Dňa 8.2.94 Anna Bublávková, 81 r. Smolenice
12. Dňa 19.2.94 Mária Jedináková, 64 r. Smol. Nová Ves

Do spoločného života vykročili, vernosť a lásku si sľúbili:

1. Dňa 24.12.93 Ivan Pekarovič a Jaroslava Hrotková
2. Dňa 15.1.94 Ladislav Augustín a Jana Slobodová z Lošonca
3. Dňa 29.1.94 Lubomír Horváth z Bukovej a Júlia Hirnerová
4. Dňa 5.2.94 Miroslav Pavlík z H. Orešian a Daniela Dvorčáková
5. Dňa 12.2.94 Luboš Gálovič a Jana Kubičárová

(MM)

S vďakou spomíname ...

V tomto roku máme jubilejné výročia úmrtia kňazov, ktorí pôsobili v našej farnosti:

- 60 rokov od smrti vdp. Jána Nováka, ktorý tu pôsobil snáď najdlhšie - 37 rokov,
20 rokov od smrti vdp. Vitála Cvičelu, ktorý tu pôsobil 30 rokov.
vdp. Ján Novák zomrel - 23.1.1934
vdp. Vitál Cvičela - 23.5.1974
Requiescant in pace!

(MM)

Stalo sa v obci.

V marci t. r. bol odovzdaný do užívania chodník pre chodcov na ulici SNP pri Lesnom závode, čo prispelo k zvýšeniu bezpečnosti chodcov, pretože v tomto úseku chodci museli chodiť po okraji cesty.

...

Od februára t. r. používa zubná lekárka v Smoleniciach na ošetrovanie poranených zubov sadu pozostávajúcu z lampy emitujúcej ultrafialové žiarenie a hmôt vytvrdzovaných ultrafialovým žiarením. Na nákupe tejto lampy sa podieľali OÚ Lošonec čiastkou 4 123.- Sk, Buková čiastkou 5 455.- Sk a Smolenice čiastkou 24 824.- Sk. Obyvatelia z obcí Lošonec a Buková patria do zdrav. obvodu Smolenice.

(AG)

Silvester a Nový rok na Zárubách.

Tradícia nočného výstupu sa zachovala aj na prelome rokov 93/94. Pamätníci však hovoria, že taký ťažký výstup ešte nebol - mimoriadna snehová pokrývka, hore fúkal silný vietor, ktorý ulamoval konce fadových halúzok a šľahal do tváří. Pri tom hustá hmla, tma a strmý chodník. Ale aj tak bolo vyše 30 účastníkov, dokonca až z Malaciek, Dolných Orešian a Kátloviec. Na kopci o polnoci bolo rušno a veselo, nechýbala modlitba, hymny, nábožné spevy, šampanské a tiež svetlice a strelba, pri tom srdečný stisk rúk so želaním úspešného roka. Bože, pomáhaj nám
Veľmi si želim, aby sa táto pekná tradícia zachovala do budúcnosti.

(P. Morávek)

Sportové okienko.

V tomto období sa konalo niekoľko turnajov vo farskom stredisku. V hre "dáma" na Vianoce zvíťazil Filip Hodulík a cez jarné prázdniny M. Adamcová pred F. Hodulíkom a L. Florekovou.

Vo vianočnom šachovom turnaji z 9 účastníkov zvíťazil Jozef Florek pred Borisom Miklášom a Marcelom Balážom.

V stolnotenisových turnajoch - u dievčat zvíťazila M. Hájičková pred J. Dobrovodskou a H. Jelenkovou.

Chlapci na Vianoce - Jozef Vlachovič pred B. Miklášom a M. Hrdličkom, u starších M. Mrva pred L. Adamcom a T. Augustínom. Turnaj cez jarné prázdniny vyhral J. Vlachovič pred M. Mrvom a B. Miklášom.

Posilovňa otvorená.

Chcete si posilniť svalstvo, utužiť telo a posilniť silu vôle?

Môžete tak denne v dobre vybavenej posilovni "na starej fare" od 16 - 20 hod. Otvorené pre všetkých od 15 rokov a popritom zdarma.

(MM)

Rok 1993

- čísla, štatistiky, zaujímavosti.

V našej farnosti bolo v uplynulom roku pokrstených 56 detí, z toho chlapcov 30 a dievčat 26. Z toho z oblasti Smolenice 34, z oblasti Smol. Nová Ves 4, z Lošonca 15 a z iných farností 3.

Najčastejšie mužské meno Tomáš 4-krát, ženské Veronika 3-krát.

Pochovaných bolo 54 zomrelých - 28 mužov a 26 žien.

Na cintoríne v Smoleniciach 28 - 13 mužov a 15 žien.

v Smol.N.Vsi 17 - 9 mužov a 8 žien

v Lošonci 9 - 6 mužov a 3 ženy.

Priemerný vek zomrelých 71, 09 r., v Smoleniciach 71, 48 r.

v Smol.N.Vsi 67, 41 r.

v Lošonci 76, 88 r.

Najstaršia farnička Veronika Mišová 96 r. z Lošonca.

Sobášených bolo 15 párov, 13 v kostole v Smoleniciach a po jednom v Lošonci a v kostole v SNV.

Zaopatrených sv.sviatosťami bolo 39 farníkov, 15 nezaopatrených /z toho 5 aspoň po smrti/.

Zomreli nám v roku 2 x otec so synom /R,V/, manželia v jeden deň /H/ svokra so zaťom /Š/ krstný otec s krstným synom /L/, 2 sestry /v dvoch dňoch / a v priebehu mesiaca 2 speváci /L,S/.

(MM)